

Nedim Šarić (21) & Nedim Mujić (19) dijaka Dvojezične TAK

Eden sem in sem več – besedilo o jeziku, identiteti, pripadnosti in izvoru

Kot oseba, ki se je morala večkrat preseliti in spremeniti okolje, v katerem živi, mi je še vedno težko sprejeti spremembe, ki hitro prihajajo v moje življenje. Moje preseljevanje mi je prineslo tudi, da se naučim nekaj tujih jezikov in spoznam osebe, ki me bodo spremljale še dolgo časa v mojem življenju. Kot oseba, ki se je naučila več tujih jezikov, gledam na jezik kot na živo osebo, ki se spreminja in razvija skozi čas. Tako kot se spreminja tehnologija, se spreminja tudi jezik.

Saj je to naše orodje, brez katerega ne moremo delovati. Pomemben je tudi materni jezik, ki po mojem mnenju krepi našo samozavest in občutek pripadnosti. V maternem jeziku razmišljamo in na ta jezik smo najbolj navezani. Z maternim jezikom se identificiramo in po njem nas prepoznajo, je tudi del naše dediščine, saj se prenaša z generacije na generacijo. To najbolj opažamo na območjih, kjer so manjšine, ki se iz dneva v dan borijo za ohranitev svoje materinščine. Zaradi tega je pri manjšinah jezik najbolj pomemben simbol za identiteto, ker je bolj izpostavljen. Od nas je odvisno, na kakšen način se bodo razvijali materni jezik in ostali jeziki, ki jih uporabljamo. Tukaj imamo primer slovenščine. Slovenščina je jezik, ki je bil skozi zgodovino zatiran, in sedaj imamo s pomočjo tistih ljudi, ki so pisali v slovenščini, tiskali knjige in pisali pesmi, jezik in lastno državo, ki z veseljem predstavlja, da je slovenščina jezik, ki je enakovreden drugim jezikom. Stvari, za katere ne skrbimo dovolj dobro, propadejo in izginejo, tako je tudi z jeziki, ampak to se ni zgodilo s slovenščino. Jaz sem oseba, ki je mnenja, da poleg pripadnosti k svojemu maternemu jeziku čuti pripadnost k vsakemu jeziku in državi, v kateri sem živel, ker sem spoznal zgodovino teh jezikov. Če ne bi bilo teh jezikov, mogoče nikoli ne bi spoznal svojih prijateljev, ki so del mojega okolja, in mislim, da bi bilo brez jezikov moje življenje kot žalostna puščava.